

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Lorenca Jegera 1,

Osijek

(adresa nadležne jedinice)

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSIJEK

15-09-2023

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA _____
UR. BROJ _____

Nadležni trgovački sud _____ **Trgovački sud u Osijeku**

Poslovni broj spisa _____ **St-509/2023**

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA**

OIB: **85167032587**

Adresa / sjedište : **Rooseveltov trg 2, 10000 Zagreb**

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv: **INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o.**

OIB: **18211582963**

Adresa / sjedište: **Županijska ulica 18, 31000 Osijek**

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. Povrv-91/2022 od dana 05.01.2023 g.,

Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. Povrv-91/2022 od dana 10.01.2023 g.,

Iznos dospjele tražbine 51.598,17 EUR / 388.766,41 kn

Glavnica 51.598,17 EUR / 388.766,41 kn

Kamate 3.452,13 EUR / 26.010,07 kn

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. Povrv-91/2022 od dana 05.01.2023 g.,

Rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, posl.br. Povrv-91/2022 od dana 10.01.2023 g.,

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

U Zagrebu 13.09.2023.

Potpis vjerovnika

ODVJETNIČKO DRUŠTVO OLUJIC,
PEZIC & PARTNERI
ODVJETNIK
JOSIP PAŽIN

HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA

P U N O M O Ć

Ovlašćujem da Hrvatsku gospodarsku komoru, OIB 85167032587, Rooseveltov trg 2, 10 000 Zagreb, zastupa

Odvjetničko društvo OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o.

Zagreb, Marulićev trg 2

tel: 003851/4854-114, 4870-100,

fax: 003851/4854-214

e-mail: e-mail: fran.olujic@odopp.hr

odvjetnici FRAN OLUJIĆ, IVA PEZIĆ, ŽELJKO OLUJIĆ, JOSIP PAŽIN, SANDRA PLEŠA, MATEA POKROVAC MAČKIĆ

odvjetnički vježbenici LIDIJA LUČIĆ, MATEA BOGDANOVIĆ

u PREDSTEČAJNOM postupku,

protiv dužnika INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., OIB: 18211582963,

radi prijave tražbine u predstečajnom postupku.

Ovlašćujem ih da me zastupaju u svim mojim pravnim poslovima u sudu i izvan suda kao i kod svih drugih državnih organa te da radi zaštite i ostvarenja mojih prava i na zakonu osnovanih interesa poduzimaju sve pravne radnje i uporabe sva u zakonu predviđena sredstva, a osobito da podnose tužbe, prijedloge i ostale podneske, te da za mene/nas primaju novac i novčane vrijednosti i da o tome izdaju potvrde.

Pristajem da ih za slučaj spriječenosti zamijene:

TEREZA TEA KREŠIĆ odvjetnica

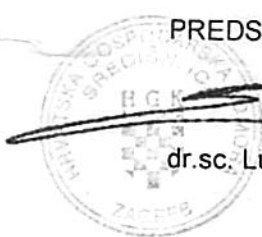
Za slučaj spora glede nagrade pristajem na nadležnost suda u Zagrebu.

U Zagrebu, 13. rujna 2023.

KLASA: 740-01/23-01/3

URBROJ: 311-02-02-00/060-23-1

PREDSJEDNIK

dr.sc. Luka Burilović

HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA
OIB: 85167032587
Rooseveltov trg 2, 10000 Zagreb

INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o.
OIB: 18211582963
Županijska ulica 18, 31000 Osijek

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
10.01.2023	30.06.2023	172	51.598,17	10,50	2.553,05	54.151,22
01.07.2023	23.08.2023	53	51.598,17	12,00	3.452,13	55.050,30
Ukupno		226	51,598,17 EUR		3,452,13 EUR	55,050,30 EUR

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku po sukobu Željki Matijević, u pravnoj stvari tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, Županijska 18, OIB: 18211582963, kojeg zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik u Osijeku, Ivana Gundulića 36B/II, protiv tuženika HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, kojeg zastupaju odvjetnici Željko Olujić, Iva Pezić, Fran Olujić, Zagreb, Marulićev trg 2, radi isplate iznosa od 3.918.750,00 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 23. studenoga 2022. u nazočnosti punomoćnika stranaka, 10. siječnja 2023.

riješio je

I. Ispravlja se presuda Trgovačkog suda u Osijeku, broj Povrv-91/2022-12 od 5. siječnja 2023. tako da u točki II. izreke u dijelu:

"Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 51.598,17 eura (slovima: pedeset jedna tisuća petsto devedeset osam eura i sedamnaest centi) / 388.766,42 kn kuna (slovima: tristo osamdeset osam tisuća sedamsto šezdeset šest kuna i četrdeset dvije lipe) u roku osam dana sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka"

sada glasi:

"Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 51.598,17 eura (slovima: pedeset jedna tisuća petsto devedeset osam eura i sedamnaest centi) / 388.766,42 kn kuna (slovima: tristo osamdeset osam tisuća sedamsto šezdeset šest kuna i četrdeset dvije lipe) u roku osam dana sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka."

III. Ispravlja se presuda Trgovačkog suda u Osijeku, broj Povrv-91/2022-12 od 5. siječnja 2023. tako da u točki III. izreke u dijelu:

"Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 402,63 eura (slovima: četiristo dva eura i šezdeset tri centa) / 3.033,58 kuna (slovima: tri tisuće trideset tri kune i pedeset osam lipa)"

sada glasi:

Broj zapisa: **eb317-9899e**

Kontrolni broj: **070cd-df737-aee41**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKA MATIJEVIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, Trgovački sud u Osijeku potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

PRIMLJENO
NEPOSREDNO POŠTOM
FAXOM E-MAIL

05 -01- 2023

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
OLUJIĆ, PEZIĆ &
PARTNERI d.o.o.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Trgovački sud u Osijeku po sutkinji Željki Matijević, u pravnoj stvari tužitelja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o., Osijek, Županijska 18, OIB: 18211582963, kojeg zastupa punomoćnik Marko Pleš, odvjetnik u Osijeku, Ivana Gundulića 36B/II, protiv tuženika HRVATSKE GOSPODARSKE KOMORE, Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, kojeg zastupaju odvjetnici Željko Olujić, Iva Pezić, Fran Olujić, Zagreb, Marulićev trg 2, radi isplate iznosa od 3.918.750,00 kn, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane 23. studenoga 2022. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke 5. siječnja 2023.,

presudio je

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Vladimira Marčinka iz Zagreba, Palmotićeve 43A, poslovni broj: Ovr-1482/2018 od 9. kolovoza 2018. na temelju vjerodostojne isprave – računa broj: 2-10-1 od 4. rujna 2017., kojim je naloženo tuženiku HRVATSKOJ GOSPODARSKOJ KOMORI, Zagreb, Rooseveltov trg 2, u roku od osam dana plati tužitelju INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. iz Osijeka, Županijska 18, iznos od 520.107,51 eura¹ (slovima: petsto dvadeset tisuća sto sedam eura i pedeset jedan cent), / 3.918.750,00 kuna (slovima: tri milijuna devetsto osamnaest tisuća sedamsto pedeset kuna), zateznih kamata, kao i troškove postupka izdavanja platnoga naloga u iznosu od 7.340,37 eura (slovima: sedam tisuća tristo četrdeset eura i trideset sedam centi) / 55.306,00 kuna (slovima: pedeset pet tisuća tristo šest kuna) te predvidive troškove postupka u iznosu od 875,97 eura (slovima: osamsto sedamdeset pet eura i devedeset sedam centi) / 6.600,00 kuna (šest tisuća šesto kuna) te se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbija kao neosnovan.

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450 kuna

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 51.598,17 eura (slovima: pedeset jedna tisuća petsto devedeset osam eura i sedamnaest centi) / 388.766,42 kn kuna (slovima: tristo osamdeset osam tisuća sedamsto šezdeset šest kuna i četrdeset dvije lipe) u roku osam dana sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 402,63 eura (slovima: četristo dva eura i šezdeset tri centa) / 3.033,58 kuna (slovima: tri tisuće trideset tri kune i pedeset osam lipa).

riješio je

Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje prethodne mjere koji glasi:

„Radi osiguranja novčane tražbine tužitelja-predlagatelja osiguranja INFORMATIČKI INŽENJERING d.o.o. Osijek, Županijska ulica 18, OIB: 18211582963, prema tuženiku-protivniku osiguranja HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587, u ukupnom iznosu od 3.918.750,00 HRK / 520.107,50 EUR, sa zateznim kamata tekucim od 05.09.2017. godine do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 5 postotnih poena, kao i troškova ovršnog postupka u iznosu od 61.960,00 HRK / 8.223,50 EUR sa zateznim kamata tekucim od 10.08.2018. godine do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 3 postotnih poena, kao i da isplati trošak ovog postupka po određenju suda sa zateznim kamata tekucim od presuđenja do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 3 postotnih poena.
određuje se;

PRETHODNA MJERA

I. Zabranjuje se Financijskoj agenciji (FINA) da tuženiku-protivniku osig. ili bilo kojoj trećoj osobi po njegovu nalogu izvrši isplatu sa žiro-računa HRVATSKA GOSPODARSKA KOMORA Zagreb, Rooseveltov trg 2, OIB: 85167032587 iznosa od 3.918.750,00 HRK / 520.107,50 EUR sa zateznim kamata tekucim od 05.09.2017. godine do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 5 postotnih poena, kao i troškova ovršnog postupka u iznosu od 61.960,00 HRK / 8.223,50 EUR sa zateznim kamata tekucim od 10.08.2018. godine do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 3 postotnih

poena, kao i da isplati trošak ovog postupka po određenju suda sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate u visini stope određene uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotnih poena.

II. Iznos novčanih sredstava tuženika kod Banke za koji je određena mjera osiguranja ne može se prenijeti s računa dok zabrana traje, osim radi namirenja osigurane tražbine tužitelja.

III. Provedbom mjere osiguranja tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

IV. Dostavom ovog Rješenja poslovnoj Banci smatra se da je Rješenje provedeno.

V. Prethodna mjera traje do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za provedbu ovrhe temeljem presude Trgovačkog suda u Osijeku."

Obrazloženje

1. Tužitelj je, kao ovrhovoditelj podnio protiv tuženika, kao ovršenika, prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave radi naplate iznosa od 3.918.750.00 kn zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima. Javni bilježnik Vladimir Marčinko iz Zagreba, Palmotićeve 43A, donio je rješenje o ovrsi, poslovni broj: Ovr-1482/2018 od 9. kolovoza 2018. na temelju vjerodostojne isprave – računa broj: 2-10-1 od 4. rujna 2017.

2. Tužitelj tijekom postupka u bitnom navodi da je predmetna tražbina nastala na temelju nepodmirenih dospjelih potraživanja za izvršene usluge tuženika tužitelju. Naime, tužitelj i tuženik su bili u dugogodišnjem poslovnom odnosu, na temelju ugovora za izradu i korištenje softverskih rješenja aplikacija. Tražbina tužitelja u ovom postupku, kako navodi tužitelj, odnosi se na dodatne obrade i licence prema zahtjevu tuženika. U prilogu navedenog računa tužitelj je tuženiku dostavio specifikaciju instaliranog i ugovorenog softwarea u Središnjici HGK i ostalim županijskim komorama. Isto tako, tužitelj je specificirao one obrade koje nisu plaćene, a koje je tužitelj izradio i dostavio tuženiku na njegov zahtjev. Isto tako, tužitelj je dostavio rekapitulaciju neplaćenih licenci koji se tiču: Razlike po ugovornom odnosu, Konsolidirane bilance, Izvorno hrvatsko, Zaklada Koprivnica, BIZNET, Pristup ŽK, URE - IRE, Blagajna kunska, Blagajna devizna, Osnovna sredstva 1, Osnovna sredstva 2, Plaće, Honorare, Knjiga URA s PDV-om, Virmani, kao i narudžbe za 4 zasebne obrade koje se tiču: Opći poslovi, Arbitražno sudište, Izdavaštvo i Restoran. Cijena svake neplaćene obrade i licence obračunata je prema iznosima, odnosno prema cijenama koje je tužitelj naplaćivao, a tuženik redovito plaćao prema ugovornom odnosu. Prilog s cijenama za svaku licencu i obradu bio je sastavni dio ugovora, pa tako i ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija od dana 30. ožujka 2007.

3. Tuženik je protiv rješenja o ovrsi izjavio prigovor, pa je isto stavljeno izvan snage, a postupak nastavljen kao u povodu prigovora protiv platnog naloga. U prigovoru na rješenje o ovrsi, tuženik pobija rješenje o ovrsi u cijelosti, ističe formalne nedostatke prijedloga za ovrhu radi kojih javni bilježnik nije smio niti odrediti predloženu ovrhu. Naime, tvrdi da prijedlog za ovrhu ne sadrži adresu niti OIB zakonskog zastupnika ovršenika iako je odredbom čl. 39. Ovršnog zakona to propisano kao obvezni sadržaj prijedloga. Isto tako, javni bilježnik odredio je predloženu ovrhu iako je u petitu iste naveden pogrešan OIB ovrhovoditelja. Ističe kako s njegove strane ne postoji dugovanje prema ovrhovoditelju. Dodaje da je još 21. studenog 2015. prekinuo svoj poslovni odnos s ovrhovoditeljem te mu namirio sva potraživanja nastala u tome poslovnom odnosu. Tvrdi da Račun 2-10-1 od 4. rujna 2017. nema apsolutno nikakvu podlogu u poslovnom odnosu među strankama. Nadalje navodi da je ovrhovoditelj predmetni račun, iako ga je navodno izdao dana 4. rujna 2017. ovršeniku dostavio uz dopis svoga punomoćnika tek 7. lipnja 2018., a ovršenik ga je u cijelosti osporio i vratio mu ga dopisom od 13. lipnja 2018. Osim toga, ovršenik predmetni račun nije proveo u svojim poslovnim knjigama. Nadalje, ovrhovoditelj nije dostavio ugovor, narudžbenice, otpremnice ili račune potpisane od strane ovršenika odnosno ne dostavlja ništa što bi govorilo u prilog tvrdnji makar o postojanju poslovnog odnosa između stranaka, vezano uz predmetni račun. Neovisno o tome što predmetni račun nema nikakvu podlogu u poslovnom, odnosno ugovornom odnosu među strankama, ovršenik ističe i prigovor zastare. Naime, iz privitka priloženog računa razvidno je da se većina stavaka odnosi na navodne usluge izvršene u razdoblju od 2008. pa do 2016. godine. Da je ovakav odnos kakvim ga neistinito prikazuje ovrhovoditelj doista postajao, što ovršenik osporava, radilo bi se o tražbini iz trgovačkog ugovora, koje tražbine sukladno odredbi čl. 228. Zakona o obveznim odnosima zastarijevaju za tri godine to računajući odvojeno za isporuku svake usluge zasebno. Stoga smatra da bi za sve usluge koje su navodno pružene prije 9. kolovoza 2015. nastupila zastara, odnosno da je velika većina navodnog potraživanja ovrhovoditelja zastarjelo. Na okolnost nepostojanja poslovnog odnosa između stranaka predlaže ispitivanje zaposlenika ovršenika Mladena Komšića koji je upućen u problematiku odnosa sa ovrhovoditeljem. Predlaže prijedlog za ovrhu odbaciti i pobijano rješenje o ovrsi kao i sve provedene radnje ukinuti, podredno pobijano rješenje o ovrsi ukinuti te tužbeni zahtjev odbiti uz obvezu tužitelja da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

4. Tužitelj je 10. listopada 2022. sudu dostavio prijedlog za određivanje prethodne mjere u kojem navodi da je tuženik podnio prigovor s namjerom odugovlačenja postupka, odnosno s ciljem onemogućavanja da tužitelj namiri svoju tražbinu, zbog toga smatra da su ispunjeni uvjeti za donošenje rješenja o prethodnoj mjeri radi osiguranja novčane tražbine tužitelja sa zateznim kamatama kao i troškova ovršnog postupka sa zateznim kamatama te troška ovog postupka sa zateznim kamatama.

5. U podnesku od 27. listopada 2022., tužitelj navodi da su tijekom 2015. godine tužitelj i tuženik vršili pregovore oko nastavka poslovne suradnje stranaka. Naime, tuženik je naručio izradu niza novih obrada i licenci koje je tužitelj na zahtjev tuženika, tuženiku i isporučio. Navodi da u poruci elektronske pošte od 20. listopada 2015. tuženik zahvaljuje na razumijevanju i produljenju roka za odgovor i korištenje trenutne verzije softwarea, da je suglasan za nadogradnju modula 2. Obračun plaća

prema informativnoj ponudi za što moli službenu ponudu kako bi izvršio uplatu. Nadalje tuženik u poruci navodi da nije dobio suglasnost sklapanja ugovora o najmu na period od najmanje jednu godinu, kako je navedeno u informativnoj ponudi ovdje tužitelja, niti ima suglasnost za kupovinu modula prema shemi koju je tužitelj poslao, traži da mu se omogući usluga najma cjelokupnog korištenja sustava kakav je sad u trajanju od šest mjeseci, bez usluge održavanja. Također napominje da planira nakon isteka ugovora o održavanju, sustav uglavnom koristiti za pristup arhivskim podacima, a ne kao produkcijski sustav. Osim toga, budući da ponuđena opcija nije uključivala najam od šest mjeseci predlaže održavanje sastanka na temu definiranja nastavka poslovne suradnje i definiranja uvjeta i cijena.

6. Tužitelj nadalje navodi da je održan i sastanak između parničnih stranaka 29. rujna 2015. Prijedlog z.z. tužitelja na sastanku odnosio se na deinstaliranje svih programskih modula koje nisu obuhvaćeni ugovornim odnosom, a koriste se u verziji probnog rada na lokacijama unutar HGK te vraćanje izvršnih verzija svih programskih modula koji su obuhvaćeni ugovorom o održavanju na stanje koje je prethodilo bilo kakvim promjenama u načinu funkcioniranja poslovnog okruženja, poslovne logike i ustrojstvu stručnih službi HGK u nekom prošlom razdoblju. Tuženik je predložio da tužitelj u pisanoj formi iskaže sva poslovna, pravna, autorska, financijska ili bilo kakva druga potraživanja za koje smatra da su prijemni u postupku migracije podataka, odnosno za koja smatra da su prijeporni u ugovornom odnosu između stranaka do 29. rujna 2015. Također, tuženik je predložio da tužitelj analitički, po svakom programskom modulu i po definiranoj vremenskoj skali za pripadajući modul, precizira sve procesne, programske i druge posljedične učinke koji bi stupili na stanje u slučaju vraćanja izvršnih verzija programskih modula na neku prethodnu verziju istih.

7. Tužitelj smatra da iz zapisnika s poslovnog sastanka proizlazi da su parnične stranke vršile kontinuirane pregovore koji su se odnosili na nastavak poslovne suradnje i stupanje u novi ugovorni odnos, a u suprotnom na vraćanje poslovnog procesa kod tuženika HGK na ugovorene i plaćene module i licence. Iz navedene činjenične kronologije proizlazi da programski moduli nisu obuhvaćeni ugovornim odnosom, a koriste se u verziji probnog rada na lokacijama unutar HGK. Tužitelj je, sukladno zahtjevu tuženika, dostavio ponudu i ponudio više opcija za sklapanje ugovora koji bi se ticao neplaćenih modula i licenci.

8. Tužitelj dalje navodi da je 27. listopada 2015. zahtijevao od tuženika da prestane s korištenjem softwera za koji nema licence. Nakon toga, tuženik je tužitelju onemogućio pristup u sva programska rješenja koja su se nalazila instalirana kod tuženika.

9. Nadalje, tužitelj navodi da je u parničnom postupku koji je pred ovim sudom vođen pod poslovnim brojem P-387/2018 između ovdje navedenih stranaka, a radi utvrđenja povrede autorskog prava i dr., provedeno vještačenje po vještaku informatičke struke, čiji nalaz i mišljenje prilaže u spis. Tijekom provedbe navedenog vještačenja imenovana vještakinja je sa servera tuženika HGK izuzela određen broj podataka koji su bili nužni za provođenje vještačenja. Navodi da je software koji je tužitelj izradio za tuženika bio je instaliran na 14 servera, i to na oko 150 radnih stanica koje su se nalazile u 26 gradova diljem Republike Hrvatske i inozemstva.

Osim toga, tužitelj kao materijalni dokaz prilaže popis svih logova koji predstavljaju zapis o tome tko, kada, u koje vrijeme je i s koje radne stanice pristupio kojem serveru i kada se odjavio te modulu i obradi računalnog programa. Tužitelj smatra da je tuženik HGK intervenirao pokušavajući spriječiti dokazivanje te izvršio brisanje svih zapisa - logova. Navedenu radnju nije moguće izvršiti bez pristupa bazi samog računalnog programa, a ovlaštenik za takvu radnju je samo nositelj autorskog imovinskog prava, odnosno ovdje tužitelj. Svakog mjeseca tužitelj je tuženiku dostavljao izvještaje o održavanju programa i servera. U navedenim izvještajima bili su opisani svi poslovi koje je tužitelj obavljao. Prema izvještaju o održavanju za mjesec svibanj 2015. godine, razvidno je da je tužitelj prema zahtjevu tuženika otvarao nove obrade i licence. Prema popisu kojeg dostavlja, proizlazi da ima ukupno cca 1480 različitih licenci, dok tužitelj u ovom postupku potražuje neusporedivo manji broj licenci i modula računalnog programa koje je tuženik ugovorio i platio (prema ugovornom odnosu plaćeno je samo 109 licenci) te tužitelj dostavlja i rekapitulaciju tih ugovorenih obrada u 2007. godini koje su plaćene.

10. Tuženik u podnesku od 10. studenog 2022. osporava navode tužitelja u cijelosti. Također osporava istinitost i vjerodostojnost dokumentacije jednostrano sastavljene po tužitelju koju je dostavio uz svoj podnesak, nakon što mu je sud u predmetu koji se vodi dulje od četiri godine dodijelio dodatni rok u kojemu će iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj tužbeni zahtjev. Navodi da mu je i dalje nepoznata osnova tužbenog zahtjeva tužitelja kao i činjenice iz kojih tužitelj izvodi njegovu visinu. Smatra nevjerojatnim da tužitelj zadnjim podneskom iznosi činjenice i predlaže dokaze iz kojih proizlazi da tužitelj ovom tužbom potražuje naknadu za obrade i licence s osnova kojih potražuje i naknadu u postupku koji se pred ovim sudom vodi pod poslovnim brojem P-387/18 a u kojemu je parnica počela teći 12. studenog 2018. Obzirom da je parnica među strankama u postupku pred ovim sudom poslovnim brojem P-387/18 počela teći ranije, tuženik u odnosu na ovaj postupak ističe prigovor dvostruke litispendencije. Naime, tužitelj je u postupku pred ovim sudom poslovnim brojem P-387/18 potraživao naknadu za module i licence nekakvog „novog softwarea“, da bi sada tu istu naknadu potraživao u ovom postupku tvrdeći da se ipak radi o modulima i licencama „starog“ programa izrađenog za potrebe tuženika temeljem sklopljenih ugovora.

11. Ističe da je kontradiktoran zaključak tužitelja koji od tuženika potražuje naknadu za navodno ugovorenu izradu dodatnih licenci u razdoblju od 2008. do 2015. godine, a zatim navodi kako u odnosu na ono što potražuje od tuženika nikada nije bilo sporazuma stranaka.

12. Tuženik dodaje da neosnovano tužitelj tvrdi kako je iz izvještaja o održavanju iz mjeseca svibnja 2015. razvidno kako je tužitelj za tuženika otvarao nove obrade i licence. Naime, taj izvještaj je prilog računu 64-1 od 1. lipnja 2015. i predstavlja specifikaciju izvršene usluge održavanja aplikativnog softwarea za mjesec svibanj 2015. prema ugovoru od 1. srpnja 2007. i to usluge koju je tužitelj mjesečno naplaćivao 80.689,22 kn. Dakle, tužitelj osnovanost tužbenog zahtjeva pokušava dokazati kroz činjenicu da je tuženiku otvaranje licenci naplaćivao putem usluge izrade novih modula/funkcija postojeće aplikacije na zahtjev korisnika koja je kao takva ugovorena između stranaka čl. 3. Ugovora o održavanju aplikativnog softwarea od 1. srpnja 2007.

13. Tuženik navodi da su izrade novih modula i funkcija bile obuhvaćene uslugom održavanja iz članka 3. Ugovora o održavanju aplikativnog softwarea od 1. srpnja 2007. za što je tuženik tužitelju uredno plaćao mjesečnu naknadu u basnoslovnim iznosima. Tužitelj je dostavom potvrde o tome da su računima o održavanjem aplikativnog softwarea bile obuhvaćene i usluge otvaranja prava korištenja softwarea novim korisnicima dokazao upravo suprotno onome što tvrdi.
14. Dakle, člankom 4. Ugovora za održavanje aplikativnog softwarea tužitelj se, među ostalim, tuženiku obvezao izvršavati usluge funkcionalne nadogradnje postojećeg softwarea što uključuje izradu novih modula/funkcija postojeće aplikacije na zahtjev tuženika. Stoga su sve nadogradnje postojećeg softwarea za koje nisu sklapani posebni ugovori vršene kroz usluge održavanja, a što tijekom trajanja poslovnog odnosa među strankama nikada nije bilo niti sporno. Tuženik ističe kako Ugovorom za izradu i korištenje softverskog rješenja i aplikacije od 30. ožujka 2007., kao niti prilogom tog ugovoru, nije bio određen broj licenci za korištenje programskih rješenja pa je nepoznato od kuda je tužitelj izračunao razliku o kojoj govori. Čak kada bi to i bilo bitno za predmet ovog parničnog postupka tuženik mora istaknuti da za vrijeme poslovne suradnje između stranaka, kroz tuženika nije prošlo niti približan broj zaposlenika u odnosu na 1480 licenci koje tužitelj spominje. U odnosu na navode tužitelja vezane uz novi Jupiter software koji tuženik koristi od prestanka poslovnog odnosa sa tužiteljem, iako je to potpuno nebitno za predmet ovog postupka tuženik mora istaknuti kako bi tužitelj morao znati kako ovaj program ima oko 500 korisnika, ali mu istodobno ne može pristupiti više od 37.
15. Na raspravi održanoj 19. listopada 2022. punomoćnik tužitelja izjavljuje da ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti i predloženih dokaza, i prijedloga za određivanje prethodne mjere. Zakonski zastupnik tužitelja pojašnjava da se predmetni račun odnosi na obrade i licence koje su izvršene i tražene u razdoblju od 2008. do 2016. godine, ali za koje nisu ispostavljeni posebni računi. Ističe da je račun uzeo u obzir stanje iz 2015. godine kada je ugovor raskinut, odnosno, na licence i obrade koje su bile otvorene. Navodi da nije izdao predmetni račun 2015. godine jer su u tijeku bili pregovori.
16. Punomoćnik tuženika tom prilikom izjavljuje da ostaje kod odgovora na tužbu, predloženih dokaza, protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, protivi se određivanju prethodne mjere te smatra navode tužitelja neosnovanim, budući da su svi računi iz predmetnih ugovora bili plaćeni. Ističe da tužitelj do danas nije iznio nikakve činjenice niti dokaze koje bi ukazivale na osnovanost tužbenog zahtjeva. Smatra da predmetni račun uopće nije knjižen niti kod tužitelja kao što nije ni kod tuženika pa u tom smislu je u zadnjem podnesku predložio pribavu podataka od Porezne uprave je li na njega plaćen porez na dodanu vrijednost.
17. Tužitelj navodi da je predmetni račun knjižen, ali da na njega nije plaćen PDV jer je bio u sustavu plaćanja poreza po naplati računa zbog čega je pribava podataka od Porezne uprave bespredmetna.

18. Tuženik navodi da je predmetni dokazni prijedlog istakao budući da je tužitelj dostavio porezno rješenje kojim mu se nalaže plaćanje poreza na dodanu vrijednost. Tuženik zatim povlači dokazni prijedlog za pribavu podataka od Porezne uprave.

19. Sud je prihvatio dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem svjedoka Mladena Komšića koji je saslušan na ročištu od 23. studenog 2022. Svjedok, koji je u predmetnom razdoblju bio voditelj odjela za financije tuženika, je iskazao da se poslovni odnos između stranaka temeljio na postojećim ugovorima i aneksima ugovora, a tužitelj je sukladno tim ugovorima vršio usluge održavanja informacijskog sustava tuženika. Navodi da, nakon što je raskinut poslovni odnos stranaka u 2015. godini, tužitelj nije obavljao nikakve usluge tuženiku, budući da, nije niti imao pristup VPN-u tuženika. Sva potraživanja koja je tužitelj imao su namirena. Na upit punomoćnika tuženika, na koji način su se ugovarali poslovi kod tuženika, svjedok odgovara, da kod poslova ovakve vrijednosti ugovaranje poslova prolazi više instanci odobrenja i mora postojati pisani ugovor te mora postojati odobrenje Skupštine. Na upit punomoćnika tuženika, što je tužitelj za HGK izradio u odnosu na taj softver i što je radio na mjesečnoj bazi, kakve usluge za tuženika, svjedok odgovara da je, na temelju ugovora iz 2007. godine, tuženik izradio poslovno informacijski softver, koji je sukladno tom ugovoru i održavao. Tužitelj je ispostavljao račune za svoje usluge koji su iznosili oko 100.000,00 kuna mjesečno. Na početku ti računi nisu bili specificirani. Tek kasnije, po uputi tuženika, tužitelj je počeo specificirati račune koji su iz mjeseca u mjesec bili gotovo identičnih specifikacija. Svjedok navodi da softver nije bio odgovarajući, da je bio zastario zbog čega su ga željeli promijeniti, ali kako to nije uspješno provedeno, tuženik je odlučio raskinuti ugovor. Zbog cijene održavanja softvera, tuženik se odlučio za drugi softver po bitno manjoj cijeni održavanja od 15.000,00 kuna. Nakon što je ugovor raskinut, ugovoren je otkazni rok od tri mjeseca, u kojem je trebalo napraviti tranziciju podataka u novi program, međutim, u otkaznom roku pojedine su funkcije prestale raditi, pa je tuženik isključio tužitelja od pristupa informacijskom sustavu. Na upit punomoćnika tuženika, gdje se nalazi softver tužitelja i koristi li se, svjedok odgovara da se taj softver nalazi na tuženikovom virtualnom serveru i tuženik ga koristi za pregled arhive. Taj sustav se ne koristi otkako je tuženik prešao na novi sustav, osim za pregled arhive. Punomoćnik tužitelja postavio je pitanje svjedoku, je li zakonski zastupnik tužitelja tražio vraćanje odnosno deinstalaciju programskih rješenja na onaj broj licenci koje su do otkaza ugovornog odnosa bile plaćene. Tuženik se protivio ovom pitanju budući da smatra da nije jasno na koje se to licence odnosi jer niti tužbeni zahtjev u tom smislu nije specificiran. Tužitelj izjavljuje da je broj licenci izričito stoji u ugovoru od 2007. godine. Svjedok je odgovorio da mu nije poznato što je zakonski zastupnik tužitelja tražio nakon otkaza ugovora u smislu statusa programskih rješenja te da nije bio na sastanku 20. rujna 2015., ali da zna što je tema glavnog sastanka bila. Načelno je zakonski zastupnik tužitelja tražio da tuženik potpuno prestane koristiti softver koji je tuženik u razdoblju od 2007. do 2015. godine ukupno platio oko 27 milijuna kuna.

20. Na upit punomoćnika tužitelja je li tuženik zahtijevao otvaranje dodatnih licenci povrh onih koje su ugovorene, a za vrijeme trajanja ugovora odnosno do 28. listopada 2015., svjedok odgovara, da nije traženo otvaranje licenci mimo ugovora u bilo kojem trenutku, ali se u tom razdoblju ugovornom kod tuženika zapošljavalo novih ljudi, a koji su trebali pristup softveru i koji je od tužitelja zatražen. Svjedok dalje navodi da nije siguran što to znači licenca po tumačenjima tužitelja, i dodaje da se

tuženiku broj zaposlenika od 2014. do 2015. godine, smanjio sa oko 600 na oko 500 zaposlenika te da je dodavanje novog zaposlenika bilo posebno izvanugovorno, obračunalo bi se u ispostavljenim računima. Na upit punomoćnika tužitelja, koliko trenutno koriste licenci i koji program koriste, svjedok odgovara da tuženik koristi Jupiter software od Spin informatike iz Osijeka, da imaju 37 punih licenci 23 licence s ograničenim pristupom. Jupiter software broji korisnike koji istovremeno koriste taj software. Dakle, može ga koristiti i više ljudi, ali istovremeno sa punom licencom 37, odnosno s ograničenim pristupom 23. U odnosu na program tužitelja, Jupiter software, pokriva sve što je tuženik imao i još puno više.

21. Nakon izlaganja svjedoka, zakonski zastupnik tužitelja navodi da su nakon prekida poslovnog odnosa sa tuženikom bili nastavljeni pregovori o eventualnoj daljnjoj suradnji te da je tužitelj zatražio da se software vrati na plaćene licence po ugovoru. Ističe da je istek roka koji je postavio za vraćanje softwarea na plaćene licence bio do 28. listopada 2015., nakon čega je tuženik isključio iz sistema tužitelja i nije mu dozvolio pristup te je prisvojio ono što mu ne pripada. Pojašnjava da se licence odnose na pojedine korisnike softwarea.

22. Sud je potom odbio dokazni prijedlog tužitelja za određivanje dokaznog prijedloga vještačenjem po vještaku informatičke struke i za saslušanje svjedoka Jasne Mikić, budući da je smatrao da su činjenice dovoljno utvrđene da bi na temelju njih mogao donijeti odluku.

23. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave (stranica 3-5 spisa), rješenje o ovrsi (stranica 6), račun broj: 2-10-1 s prilogom (stranica 8-11), dostava računa za obavljene usluge (stranica 17), račun broj: 1-10-1 od 4. rujna 2017. (stranica 18-20), dopis tuženika (stranica 26), kaznena prijava (stranica 53-57), izvadak iz spisa Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj: Povrv-3483/16 (stranica 58-64), raskid Ugovora za održavanje aplikativnog softwarea (stranica 113-115), izvadak s internetske stranice Poslovna.hr (stranica 128-135), salda konti kartice (stranica 136-145), porezno rješenje (stranica 225-235), saldo konti kartica (stranica 328-330), račun broj: 143-1-1 (stranica 332), račun broj: 142-1-1 (stranica 333), račun broj: 141-1-1 (stranica 334), račun broj: 140-1-1 (stranica 335), račun broj: 139-1-1 (stranica 336), nalaz i mišljenje vještaka (stranica 404-406), presuda Visokog trgovačkog suda, PŽ-2909/19 (stranica 407-413), protokol o instalaciji jupiter sustava (stranica 417-419), presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj Povrv-3483/16 (stranica 420-425), presuda Trgovačkog suda u Osijeku, poslovni broj P-387/18 (stranica 426-445), ispis korisnika (stranica 474-540), rekapitulacija ugovorenih obrada (stranica 541-544), ispis korisnika (stranica 545-562), prilog R2 s korisnicima (stranica 563-568), e-mail korespondencija (stranica 569-589), popis datoteka (stranica 590-1368), logovi server (stranica 1369-2117), nalaz vještačenja (stranica 2118-2224), logovi server (stranica 2225-3577), pregled rada HGK (stranica 3578-5911), tužba P-387/2018 (stranica 5937-5942) i saslušanje svjedoka (stranica 5945 do 5948).

24. Cijeneći izvedene dokaze te imajući u vidu pravila o teretu dokazivanja, sud je utvrdio da je zahtjev tužitelja nije osnovan te je platni nalog ukinuo.

25. Prema odredbi članka 492.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 dalje - ZPP), u postupku pred trgovačkim sudovima sud će, u pravilu, utvrditi odlučne činjenice na temelju isprava.

26. Nije sporno da su parnične stranke bile u dugogodišnjem poslovnom odnosu na temelju zaključenih Ugovora za izradu i korištenje softverskog rješenja aplikacija: 1. Financijskog knjigovodstva i saldo-konta, 2. Obračun plaća s kadrovskom evidencijom – honorari, 3. Fakturiranje i knjiga IRA, 4. Blagajna kunska, 5. Blagajna devizna, 6. Sitan inventar, 7. Osnovna sredstva, 8. Knjiga URA kunska, 9. Knjiga URA devizna, 10. Prihvat izvoda ZAP-a i 11. Konverzija i transfer podataka od 30. ožujka 2007. (dalje: Ugovor od 30. ožujka 2007.) i Ugovora za održavanje aplikativnog softvera od 1. srpnja 2007. (dalje: Ugovor od 1. srpnja 2007.) te priloga navedenim ugovorima.

27. Nesporno je da je tuženik podneskom od 14. kolovoza 2015. jednostrano raskinuo predmetne Ugovore, u kojem navodi da raskid ugovora stupa na snagu slijedećeg dana od dana primitka pisanog otkaza uz otkazni rok od 3 mjeseca, a koji je raskid tužitelj primio 21. kolovoza 2015.

28. Među strankama je sporna osnovanost i visina potraživanja tužitelja, a koje tužitelj potražuje po računu broj 2 – 10 -1 od 4. rujna 2017. s pripadajućim zateznim kamatama te troškovima postupka. Naime, tuženik tvrdi da nakon raskida ugovora nije bilo nikakvog poslovnog odnosa među strankama, a da su sva potraživanja tužitelja prema tuženiku za usluge obavljene do raskida ugovora u potpunosti isplaćena.

29. Sukladno Ugovoru od 30. ožujka 2007. tužitelj se obvezao izraditi, postaviti i uvesti softversko rješenje aplikacije na računalima za potrebe središnjice HGK u Zagrebu i županijskih komora u Splitu, Zadru, Rijeci, Puli, Karlovcu, Sisku, Varaždinu, Bjelovaru i Osijeku, a usluga informatičkog inženjeringa se sastojala od postavljanja aplikacije na serveru i radnim stanicama, obuka djelatnika korisnika, stručne pomoći pri pripremi podataka za probne obrade i nadzor nad uvođenjem aplikacije do faze završetka prve žive ograde. Tuženik se obvezao tužitelju za izvršenu uslugu postavljanja i uvođenja aplikacije isplatiti ukupan iznos od 1.856.686,55 kn (čl. 6. ovog Ugovora). Prema odredbi članka 4. Ugovora od 30. ožujka 2007., tužitelj se obvezuje izvršiti instalaciju aplikacije, obučiti potreban broj radnika o načinu unosa podataka, promjenama podataka, izvođenju obrada i načinu dobivanja pojedinih izvještaja. Prema prilogu Ugovora od 30. ožujka 2007., detaljno su specificirani iznosi pojedinih aplikacija (financijsko knjigovodstvo i salda konta, obračun plaća sa kadrovskom evidencijom – honorari, fakturiranje i knjiga IRA, itd.) koji se odnose na pojedine županijske komore i središnjicu.

30. Prema odredbi članka 2. Ugovora od 1. srpnja 2007., tužitelj se obvezao izvršiti izmjene i dopune pojedinih aplikativnih rješenja prema važećim izmjenama zakonskih propisa i promjena načina poslovanja. Održavanje se odnosi na središnjicu HGK i županijske komore u Splitu, Zadru, Rijeci, Puli, Karlovcu, Sisku, Varaždinu, Bjelovaru i Osijeku.

31. U članku 3. Ugovora od 1. srpnja 2007., navedene su usluge koje obuhvaća održavanje aplikativnog softvera i to: preventivno održavanje, koje obuhvaća praćenje i podešavanje svih parametara softwera, a tužitelj se obvezuje da će jednom mjesečno provjeravati rad softwera da bi se preventivno mogle obaviti sve potrebne akcije kako bi software optimalno funkcionirao; korektivno održavanje koje uključuje otklanjanje uzroka, zastoja u radu softwera, a koji se tužitelj obvezuje obaviti po prijavi zastoja ili neispravnosti u radu od strane ovlaštenog predstavnika korisnika ili ako samostalno utvrdi takvu neispravnost; podršku korisnicima u svakodnevnom korištenju aplikacije uz adekvatnu telefonsku podršku te funkcionalnu nadogradnju kroz usluge projektiranja i programiranja prema zahtjevu koji postavlja korisnik, ovdje tužitelj, odnosno izradu novih modula/funkcija postojeće aplikacije na zahtjev korisnika i eventualno odgovarajuću prilagodbu aplikacija za nove verzije programskih alata ukoliko se za to pokaže potreba.

32. Prema odredbi čl. 6. Ugovora od 1. srpnja 2007., usluge tužitelja koje predstavljaju bitnu modifikaciju postojećih softverskih aplikacija nisu obuhvaćene paušalnom cijenom iz ovog Ugovora. Uslugom održavanja iz ovog Ugovora također, podliježu zastoji nastali uslijed intervencije neovlaštenih osoba, kvara računala ili više sile.

33. Stoga, iz navedenih odredaba ugovora od 30. ožujka 2007. i 1. srpnja 2007. ne proizlazi da su tužitelj i tuženik ugovorili posebnu naplatu pojedinačnih licenci za korisnike/zaposlenike tuženika, a koje tužitelj pokušava naplatiti predmetnim računom.

34. Naime, iz priloga računa broj 2-10-1 od 4. rujna 2017. proizlazi da su predmet računa razlika između instaliranih i ugovorenih licenci softwera, međutim, iz navedenih odredaba Ugovora ne proizlazi da je posebno ugovoreno instaliranje softwera prema licencama već, kako je to sadržano i u prilogu Ugovora od 30. ožujka 2007., aplikacije su naplaćene pojedinačno za svaku županijsku komoru odnosno središnjicu, ali ne prema broju korisnika. Stoga proizlaze osnovanim navodi tuženika da Ugovorom od 30. ožujka 2007., kao niti prilogom tom ugovoru, nije bio određen broj licenci za korištenje programskih rješenja pa je nepoznato na kojem temelju je tužitelj izračunao razliku koja je predmet ovog spora.

35. Nadalje, u prilogu predmetnog računa također se navodi da nisu plaćene obrade od 2008. do 2016., a prema korisnicima pojedinih ustrojstvenih jedinica, međutim, tužitelj tijekom ovog postupka nije osporavao da mu je tuženik redovito plaćao mjesečne račune za usluge održavanja predmetnog softwera zbog čega navodi iz priloga računu ne djeluju vjerodostojno. Tužitelj u podnesku i sam navodi (stranica 385 spisa): „Cijena svake neplaćene obrade i licence obračunata je prema iznosima, odnosno prema cijenama koje je tužitelj naplaćivao, a tuženik redovito plaćao prema ugovornom odnosu.“

36. Osim toga, račun i specifikacija računa treba biti jasna kako bi se smatrala vjerodostojnom. Naime, sukladno odredbi članka 66. stavka 3. Općeg poreznog zakona (Narodne novine, broj 115/2016.), smatra se da je isprava za knjiženje uredna kad se iz nje nedvosmisleno može utvrditi mjesto i vrijeme njezina sastavljanja i njezin materijalni sadržaj, što znači narav, vrijednost i vrijeme nastanka

poslovne promjene povodom koje je sastavljena. Vjerodostojna je isprava ona koja potpuno i istinito odražava nastali poslovni događaj. Međutim, navodi iz priloga računa kojim se specificiraju pružene usluge, primjerice "konsolidirane bilance - od 2008. do 2016. godine - svi korisnici - Središnjica - koristi se od 2008. godine, Središnjica 13 korisnika (13x1,250 eura = 16.250 eura (iznos koji nije plaćen za instalaciju)" ne odražavaju jasno narav, vrijednost i vrijeme nastanka poslovne promjene povodom koje je račun sastavljen. Također, činjenica da je poslovni odnos među strankama raskinut 2015. godine, a predmetni račun 2-10-1 izdan 4. rujna 2017. te dostavljen tuženiku 7. lipnja 2018., ne pridonosi vjerodostojnosti njegova sadržaja. Osim toga, valjano ističe tuženik da bi, sukladno odredbi čl. 228. Zakona o obveznim odnosima, velika većina navodnog potraživanja tužitelja bila zastarjela, iako iz nejasnih specifikacija nije moguće utvrditi niti koja bi to točno potraživanja bila.

37. Nadalje, uvidom u ispis elektroničkih poruka (stranica 569-589 spisa) razvidno je da je tuženik izvijestio tužitelja 20. listopada 2015. da nije dobio suglasnost sklapanja ugovora o najmu na period od najmanje jednu godinu, kako je navedeno u informativnoj ponudi ovdje tužitelja, niti ima suglasnost za kupovinu modula prema shemi koju je tužitelj poslao, traži da mu se omogući usluga najma cjelokupnog korištenja sustava kakav je sad u trajanju od šest mjeseci, bez usluge održavanja. Također napominje da planira nakon isteka ugovora o održavanju, sustav uglavnom koristiti za pristup arhivskim podacima, a ne kao produkcijski sustav. Osim toga, budući da ponuđena opcija nije uključivala najam od šest mjeseci predlaže održavanje sastanka na temu definiranja nastavka poslovne suradnje i definiranja uvjeta i cijena. Stoga proizlazi neosnovanim navod tužitelja da je čekao s izdavanjem računa godinama jer je bilo izgledno da će se poslovni odnos između stranaka nastaviti. Osim toga, tužitelj je, kao trgovačko društvo, dužan pravovremeno izdavati račune i voditi poslovne knjige.

38. Iz iskaza svjedoka Mladena Komšića, a koji je u predmetnom razdoblju bio voditelj odjela za financije tuženika te čiji iskaz sud prihvaća kao istinit, budući da je logičan, uvjerljiv i suglasan spisu priloženoj dokumentaciji, razvidno je da, nakon što je raskinut poslovni odnos stranaka u 2015. godini, tužitelj nije obavljao nikakve usluge tuženiku, budući da, nije niti imao pristup VPN-u tuženika, a da su sva potraživanja koja je tužitelj namirena. Osim toga, svjedok je iskazao da tuženik nije zahtijevao otvaranje dodatnih licenci povrh onih koje su ugovorene a za vrijeme trajanja ugovora odnosno do 28. listopada 2015., ali se u tom razdoblju ugovornom kod tuženika zapošljavalo novih ljudi a koji su trebali pristup softveru i koji je od tužitelja zatražen. Svjedok je također naveo da se broj zaposlenika tuženika od 2014. do 2015. godine, smanjio sa oko 600 na oko 500 zaposlenika. Svjedok je također naveo da tuženik trenutno koristi Jupiter softver koji pokriva veći opseg posloga od softwera tužitelja, da imaju 37 punih licenci i 23 licence s ograničenim pristupom, za razliku od 1480 licenci koje tužitelj tvrdi da je omogućio tuženiku.

39. Obzirom na navedeno, sud je o osnovanosti potraživanja tužitelja po utuženom računu odlučio primjenom odredaba čl. 219. i 221.a ZPP, te je tužbeni zahtjev u tom dijelu ocijenjen neosnovanim, obzirom prema ocjeni ovog suda tužitelj nije dokazao da bi među strankama bilo ugovoreno pružanje te plaćanje predmetnih usluga mimo odnosno povrh nesporno ugovorenih i plaćanih mjesečnih paušala prema člancima 3. i 4. Ugovora od 1. srpnja 2017.

40. Sud je ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor litispedencije iz razloga što je predmet spora koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim brojem P-387/18 između istih stranaka potraživanje tužitelja izvanugovorne naknade štete zbog povrede autorskih imovinskih prava, dok se u ovom predmetu tražbina odnosi na potraživanje tužitelja po osnovu računa br. 2-10-1 od 4. rujna 2017. za izvršenu uslugu dodatne obrade i licence prema zahtjevima korisnika ovdje tuženika, a iz specifikacije priložene uz predmetni račun je vidljivo da se radi o različitim iznosima od onih koje je tužitelj specificirao u iznosu naknade štete kao i o drugom razdoblju na koje se odnosi potraživanje.

41. Neosnovan je prigovor tuženika da je prijedlog za ovrhu neuredan jer ne sadrži adresu niti OIB zakonskog zastupnika ovršenika, iako je odredbom čl. 39. Ovršnog zakona to propisano kao obvezni sadržaj prijedloga, naime, direktori nisu zakonski zastupnici, već zastupnici po zakonu sukladno odredbi čl. 41. Zakona o trgovačkim društvima (Narodne novine, broji: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 111/12, 125/11, 68/13, 110/15 i 40/19). Pravna osoba je potpuno poslovno sposobna i stječe tu sposobnost danom nastanka kako je to propisano odredbom čl. 18. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), što znači i da je parnično sposobna te može sama poduzimati radnje u postupku (čl. 79. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a) pri čemu zastupnici po zakonu očituju njezinu volju. S druge strane zakonski zastupnici se postavljaju stranci koja je parnično nesposobna te ne može sama obavljati radnje u postupku. U ime takve stranke zakonski zastupnik poduzima radnje u postupku i on mora na zahtjev suda dokazati to svojstvo, s time da će mu za pojedine radnje trebati posebno ovlaštenje koje također mora dokazati da ima (čl. 80. i 81. ZPP-a u vezi s čl. 21. st. 1. OZ-a). Upravo iz tih razloga prijedlog za ovrhu mora sadržati podatke o zakonskom zastupniku (parnično nesposobne) stranke, što nije identično zastupniku po zakonu pravne osobe iz ranije opisanih razloga. Prema tome, podaci o direktorima ovrhovoditelja i ovršenika nisu podatak koji prijedlog za ovrhu mora sadržavati u smislu odredbe čl. 39. st. 1. OZ-a, a kako to navodi i Visoki trgovački sud u odluci poslovni broj: PŽ 268/2020-2 od 20. siječnja 2020.

42. Na temelju rezultata ovako provedenog dokazanog postupka, svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da je neosnovan zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 3.918.750,00 kn kao i nastalog troška ovršnog postupka i predvidivog troška. Stoga je sud odbio tužbeni zahtjev te je primjenom odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a, platni nalog iz rješenja o ovrsi ukinuo kao u točki I. izreke presude.

43. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio primjenom odredbi ZPP-a i to čl. 154. st. 2, a u vezi s čl. 155. te čl. 151. a visina istih odmjerena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broji: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; u daljnjem tekstu OT).

44. Naime, tuženik je u cijelosti uspio u sporu, pa mu, sukladno odredbi članka 164. stavka 1. ZPP-a, pripada pravo na trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 388.766,42 kn na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku, odnosno trošak sastava prigovora na rješenje o ovrsi u iznosu od 39.180,00 kn (Tbr.

11. t. 1. OT), trošak podneska od 27. listopada 2020. u iznosu od 39.180,00 kn (Tbr. 8. t. 1. OT), za pristup na ročište od 15. travnja 2021. iznos od 36.753,14 kn (Tbr. 9. t. 2. OT), trošak podneska od 13. listopada 2022. u iznosu od 39.180,00 kn (Tbr. 8. t. 1. OT), za pristup na ročište od 19. listopada 2022. iznos od 39.180,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT), trošak podneska od 10. studenog 2022. u iznosu od 58.770,00 kn te pristup na ročište od 23. studenog 2022. iznos od 58.770,00 kn (Tbr. 9. t. 1. OT), sve uvećano za PDV (Tbr. 42. OT).

45. Odredbom članka 155. ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. Stoga, tužitelju nije priznat trošak u zatraženom iznosu preko 36.753,14 kn uvećano za PDV za pristup na ročište 15. travnja 2021., jer se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, a navedeni iznos priznat mu je sukladno Tbr. 9. t. 2. OT, Tbr. 50. Izmjene Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 126/22.) te Tbr. 48. st. 3. OT.

46. Slijedom navedenog valjalo je točki III. izreke presude odbiti zahtjev tužitelja za naknadu troška parničnog postupka u iznosu od 750,00 kn.

47. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki II. i III. izreke presude.

48. Nadajje, tužitelj je u podnesku 10. listopada 2022. predložio određivanje prethodne mjere osiguranja radi naplate novčane tražbine, sukladno članku 501.a ZPP-a. Budući da je tuženik uspio u sporu, sud je odlučio kao u izreci ovoga rješenja.

U Osijeku 5. siječnja 2023.

Zapisničarka
Gordana Harc

Sutkinja
Željka Matijević

Dokument je elektronički potpisan:
ŽELJKA MATIJEVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
05-01-2023
11:11:33

CN
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
Z.5.4.97#1300485233373538383131353532
L=OSIJEK
S=MATJEVIĆ
G=ŽELJKA
CN=ŽELJKA MATIJEVIĆ

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, u roku od petnaest dana putem ovoga suda.

Broj zapisa: **eb317-6fc32**

Kontrolni broj: **02919-1169a-d61eb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ŽELJKA MATIJEVIĆ, L=OSIJEK, O=TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Odvjetničko društvo
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI
10000 Zagreb, Trg Marka Marulića 2
Tel: 01/4854-114 Fax: 01. 4854-214

Masa:
119g
50 02E8 4

Zagreb
13.09.23
18:00:02
10109

3.30
HP Hrvatska

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSIJEK

15 -09- 2023

PREDSTEDAJNI
PRIMANJE I OTPLATA

RG 3909550 2 HR

KLASA
UR. BROJ

FINANCIJSKA AGENCIJA

REGIONALNI CENTAR OSIJEK

ZA PREDSTEDAJNI POSTUPAK

LORENCA JEGERA I

31000 OSIJEK

AR

Odvjetničko društvo
OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI
10000 Zagreb, Trg Marka Marulića 2
Tel: 01/4854-114 Fax: 01. 4854-214

Masa:	Zagreb	
119g	13.09.23	3.30
	18:00:02	
50 02E8 4	10109	HP Hrvatska

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC OSIJEK

15 -09- 2023

PREDSTEDAJNI
PRIMANJE I OPIŠ

RG 3909550 2 HR

KLASA
UR. BROJ

FINANCIJSKA AGENCIJA

REGIONALNI CENTAR OSIJEK

ZA PREDSTEDAJNI POSTUPAK

LORENCA JEGERA I

31000 OSIJEK

AR